

- Meditatie
- Ambtelijke praktijk
- Bijbelstudie
- Kerkelijk actueel
- Boekbespreking

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

Pinkstervrucht

*"En als zij dit
hoorden, werden
zij verslagen in
het hart."*

*Handelingen
2 vers 37a*

Ter gelegenheid van het Pinksterfeest zijn heel wat Joden overall vandaan gekomen naar Jeruzalem. Ze vieren het feest van de eerstelingen van de oogst. Op dat feest, op de vijftigste dag na Pasen is het geschied: de uitstorting van de Heilige Geest. Toen is verhoord het gebed van Mozes, de man Gods: "Och, of al het volk des Heeren profeten waren, dat de Heere Zijn Geest over hen gawe." Toen zijn vervuld de Oudtestamentische profetieën van de komst van de Heilige Geest. Toen is gebleken de waarheid en de vastheid van Jezus' woord: "Ik zal u geen wezen laten."

Petrus, vervuld met de Heilige Geest, is geheel anders. Alle vrees is weggefallen. Ook alle onverstand, alle niet-begrijpen, alle niet-weten is weg. De Geest leidt in alle waarheid. Dan is er geen verborgenheid, geen geheimenis meer. Dan is er verstaan.

Zo gaat Petrus preken. Vanuit de Schrift toont hij aan dat Jezus is de Christus, Jezus Die is opgestaan, Die is opgevaren, Die de Geest heeft verworven en Die nu uitstort vanuit de hemel de Heilige Geest. Die Jezus Die gij hebt genomen en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis hebt gehecht en gedood. De scherpgepunte pijl wordt op de harten gericht. De zonde wordt concreet genoemd. Er wordt niet om heen gedraaid. Er wordt niet gezegd: u kunt er tenslotte niets aan doen, u bent nu eenmaal zo geworden door de val in Adam, zo verdorven en verblind, en Jezus

moest toch naar de bepaalde raad en voorkennis van God aan het kruis sterven. Neen, neen!

Een prediking naar de zin en mening van de Heilige Geest is een prediking die de zonde aanwijst, die niet de mens verontschuldigt maar de mens de schuld voorhoudt. Die prediking gebruikt de Heilige Geest. Wij houden van een evangelie waarin wij zo gespaard worden. Juist vandaag. Het Evangelie moet aangepast worden, mag niet meer spreken van zonde en schuld.

Wij hebben – naar welke kant ook – zo onze gedachten over de manier van zalig worden en we zoeken derhalve een prediking die ons opbouwt in die gevoelens, die ons stijft in die gedachte. Kerkmensen die leven in een kramp-situatie, die zich krampachtig vasthouden aan hun zienswijze en zich zo overeind houden.

De Schrift zegt ervan dat in het laatst der dagen er mensen zullen zijn die zichzelf leraars opgederen naar hun eigen begeerlijkheden. De ware prediking is een scherpgepunte pijl die op het hart gericht wordt. Ontdekkend, niets van de mens overeind latend. Dat is wat geweest daar in Jeruzalem. De Heilige Geest past het gepredikte Woord toe. Op één moment werd de blinddoek weggenomen, vielen de schellen van de ogen. Eerst: Jezus heeft God gelasterd, Hij is des doods schuldig, weg met Hem, kruis hem! En nu: wij hebben ons vergist, wij hebben Gods Zoon genomen en aan het vloekhout genageld.

Ze werden verslagen in het hart, diep geschokt, elk houvast werd ze uit de handen geslagen, alles stortte ineen. Gedacht gelijk te hebben en nu in te zien: wij hebben ongelijk, wij hebben ons aan Gods eigen Zoon vergrepen. De Pinkstergeest maakt verslagenen van hart. Neen – let u er toch op – dat doet Petrus niet. Dat is nu het werk van Hem, Die op de Pinksterdag is uitgestort. Hele harten breekt hij stuk, maakt Hij verslagen. Hij maakt tot zondaar voor God, tot schuldenaar voor God. Och, wat vecht het zichzelf handhavende vlees toch voor z'n gelijk, en het godsdienstige vlees heeft zelfs nog wel een tekst om zich recht overeind te houden. Door onwederstandelijke kracht gaat er een dikke streep door ons gelijk, worden we verslagenen van hart. Vanuit die verslagenheid komt de vraag op: "Wat zullen wij doen, mannen broeders?" Ze weten het niet meer; ze zijn met al hun doen aan een eind gekomen. Dat is wat, het niet meer weten! Er zijn er zovelen die het precies allemaal weten, ze weten prompt wat er allemaal moet gebeuren. Geestelijke doe-het-zelvers. Maar dan wordt het Evangelie niet groot en rijk. Het Evangelie dat verkondigt Hem, Die alles heeft gedaan, Jezus Christus Die vanaf het kruis heeft geroepen: "Het is volbracht". Een mens kan niets doen. Vanwege zijn val in Adam. Welk een les om te leren. Als alle hoop ons ontvalt. Als wij midden in de onmogelijkheid komen en dan Christus, Die alles heeft gedaan. Vrijwillig. Omdat Hij Zijn Vader liefheeft. Zo bewogen is Hij

*De ware
prediking is een
scherpgepunte
pijl die op het
hart gericht
wordt.*

met goddelozen, vijanden, dat Hij in hun plaats alles heeft gedaan. Om ze met God te verzoenen, om ze te brengen in het Vaderhuis, om ze eeuwig zalig te maken. Het groot is die Christus en hoe gepast is die Christus en hoe dierbaar voor hen die niets meer kunnen doen. Onbegrijpelijke, wonderlijke liefde. Dan is het zo maar zalig worden, om niet, vanwege eeuwige, verkiezende liefde. Kent u die verslagenheid van het

hart? Het is de vrucht van Pinksteren. De Pinkstergeest werkt dat, omdat het Zijn opdracht is om Christus te verheerlijken. Hij maakt plaats voor Christus Die alles heeft gedaan. Welk een muziek van de hemel, dat woord vanaf het kruis: het is volbracht, voor verslagenen van hart, voor hen die niets meer kunnen doen.

Door die Pinkstergeest komt er een volk dat uit Christus gaat

leven. Al meer en meer. Niets meer vindend in onszelf, alleen maar zonde en schuld. Alles vindend in de Christus. Door Christus alleen worden verslagenen van hart vertroost. Hij is de balsem voor zulken. Hij heelt gebrokenen van hart en Hij verbindt ze in hun smarten.

P. Van Zonneveld

Ambtelijke praktijk

Huisarrest, maar in dienst: Filemon 11 en 12

Het kan in het leven wonderlijk gaan. Niet getrouwd. Kinderloos en toch kinderen. In het geestelijk leven komt dit voor. Door de wil en de leiding van de Heere gebeurt

het. Paulus is er het bewijs van. Zeker, een Joodse rabbijn noemde zijn leerlingen ook kinderen. Zo treffen we de naam 'zoon' in het boek spreuken aan. Maar als

Paulus het heeft over zijn kinderen of zijn zoon, heeft dit een verstrekkende betekenis. Voor dit en het toekomstige leven. Aan de Corinthiers schrijft hij zelfs: 'In Jezus Christus heb ik u door het evangelie geteeld.' Dat woord 'telen', verwekken, gebruikt hij ook wanneer hij het heeft over Onesimus. Zeker zou Paulus dit aan Filemon doorgegeven hebben wanneer hij te Kolosse met Onesimus contact had gehad. Want de wonderen des Heeren mogen niet verzwegen worden. Maar dat hij nu zo spreekt, dat heeft een bijzondere reden. Filemon moet Onesimus aanvaarden als geestelijk kind van Paulus.

Van de Redactie

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een pinkstermeditatie opgenomen van ds. P. van Zonneveld over Handelingen 2:37a "Pinkstervrucht". Ds. M.C. Tanis schrijft een bijdrage over over Filemon: 11 en 12 "Huisarrest, maar in dienst". Ds. P. Roos schrijft een artikel naar aanleiding van het afschaffen van de jaarlijkse schooldag in Apeldoorn. Ds. P. den Butter schrijft een derde bijdrage over koning Joram. Onder de rubriek 'Sprekend verleden' treft u een bijdrage aan over een preek van Johannes Beukelman over Handelingen 2:1-4. Ds. K. Hoefnagel schrijft over eenheid. Verder een persbericht van het LCJ over twee conferenties die D.V. belegd zullen worden en boekbesprekingen.

Pinksteren

De uitstorting van de Heilige Geest mocht herdacht worden. De Heilige Geest leidt in al de waarheid. Weten we daar al van? Mogen we weet hebben van ontdekking, afsnijding maar ook van vertroosting en bemoediging? Mogen we in het hart iets kennen van de overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel?

Ontmoetingsdag

We willen u alvast de datum doorgeven van de komende ontmoetingsdag: zaterdag 18 september D.V. op Urk.

Zendingsdag Elburg

D.V. woensdag 21 juli.

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. 10 juni verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 3 juni.

AvH

Eertijds onnut

Dat wil niet zeggen dat Filemon over alles maar heen moet stappen nu Onesimus christen geworden is. Het kromme mag in geen enkel opzicht recht getrokken worden. Boetedoening of zelfs boete ondergaan is geboden. Er mag niet over het verleden heengestapt worden. Dat wil Onesimus ook niet. Paulus kent Onesimus' leven. Tijdens het pastorale gesprek is Onesimus open geworden tegenover Paulus. Hij heeft niet verbloemd of verzwegen. Van alles wat gedaan is, is hij de schuldige. Vandaar dat de terugkeer in de

dienst uitgesloten zou moeten zijn. maar nu ziet hij er bijzonder naar uit. Want zijn patroon is een christen. De genadedaad van Paulus heeft de Heere willen zegenen. Onesimus ging zijn leven zien tegenover de enige levende God en zijn naaste. Wat de wil van God de Heere was ging hij verstaan. De wet des Heeren ging voor hem leven. Onesimus kwam tot zelfveroordeling en oprecht berouw. Wat zal dat Paulus getroffen hebben. Al was het binnen een ander verband, maar zijn beleving van de Rechte straat kwam weer duidelijk naar voren. Elke ambtsdrager die geen vreemdeling is van de genade des Heeren wordt geraakt wanneer de genadevolle werking van de Heere blijkt. Het rijke evangeliewoord (1Tim.1: 15,16) aan Timotheus geschreven heeft Paulus zeker niet verzwegen. Hoe goed was het tijdens dat huisarrest.

Nu zeer nuttig

Wat plaatsgevonden heeft is aanleiding geweest om naar Onesimus te schrijven. Eertijds was Onesimus u een onnut, maar nu is hij u en mij zeer nuttig. Dit nu is een woordspeling op de naam Onesimus. De naam betekent: nuttig. Door met nadruk te schrijven Dat Onesimus u een onnut was, onderstreept Paulus de werkelijkheid. Onesimus was een schadepost voor u. Hij heeft u veel berokkend. Dit is Onesimus nu tot schuld geworden. Hij wil lijden voor wat hij heeft gedaan. Goed kan hij het niet maken wat er gebeurd is. Maar hij zou wel opnieuw willen beginnen. Hij verstaat nu duidelijk dat werken ook godsdienst is. Als de vreze des Heeren werkt en de boventoon voert in het leven, wordt dit gezien in het dagelijks leven. Twee vriendinnen dienden bij dezelfde mevrouw met haar gezin. Het werd bekend dat ze christenen waren. Gasten vroegen eens aan de werkgeefster: 'waarom heb je die twee in dienst?' het antwoord was: 'Ik zou ze niet willen missen. Ze zijn betrouwbaar. Van geld behoeven we niets te verbergen. Zijn we van huis, het werk gaat gewoon door. Ze zijn plichtsgetrouw. Hun werk

gaat gepaard met vriendelijkheid en hulpvaardigheid.' Bijzonder een ambtsdrager behoort dit niet te vergeten. Buitenstaanders letten op daden. Paulus schrijft dat het voor een ambtsdrager noodzaak is dat er een goed getuigenis is van hen die buiten zijn. (1Tim.3:7) De christelijke levenshouding en zo het gedrag kan zegen afwerpen. Voor Onesimus zal Paulus' leven zeker veel gedaan hebben. Want woorden wekken, maar voorbeelden trekken. Wat Onesimus betreft zeg Paulus dat hij niet meer voor zichzelf leeft. Zijn leven is radicaal veranderd. Hij is nu zeer nuttig. Dat is niet overdreven gezegd. Het is waar. Het leven bewijst het. Paulus ondervindt het. Aan Paulus heeft Onesimus zijn nuttigheid bewezen. In de zorg voor eten en drinken op zijn tijd. En in vele andere dingen. Het dagelijkse contact heeft Paulus veel gedaan. Hij zag in de trouwe en hartelijke zorg iets van de barmhartigheid van Christus. Een levensvoorbeeld is het. Voor ons in onze verzakelijke kille tijd. Het elan zij: doe wel en zie niet om. Dan zal het eenmaal zijn: wanneer Heere? (zie Math. 25:34 vv)

Geestelijke band

Aan Paulus goed getuigenis van Onesimus verbindt hij een hartelijk verzoek. Filemon, ik stuur Onesimus terug. Neem hem aan als mijn ingewanden (vs12). Het is opvallend dat Paulus in zijn briefje driemaal spreekt over ingewanden. In vers 7 wijst hij op de ingewanden van de heiligen. In vers 12 noemt hij Onesimus zijn ingewanden en in vers 20 vraagt hij: 'verkwik mijn ingewanden.' Een echte Bijbelse uitdrukking. Bijzonder in het Oude Testament wordt gewezen op of gesproken over de ingewanden. Zelfs de Heere wijst zo op Zichzelf. (Jer.31:20) Ingewand(en) moeten zijn als het diepste van het menselijke innerlijke leven. Zo ook van de Heere! Wanneer nu Paulus het heeft over zijn ingewanden en Onesimus erbij betreft dan spreekt hij uit: ik weet mij één met Onesimus. Paulus vereenzelvigd zich met Onesimus. We horen bij elkaar, sterker nog: hij is van mij. Al wordt die

uitdrukking door ons niet zo gebruikt. De zaak op zich wordt ons in andere woorden of bewoordingen voorgehouden. Denk aan het avondmaalsformulier. Wanneer het gaat over de geestelijke eenheid, wordt naar de Heilige Schrift gesproken, met nadruk over één meel. Één brood, één wijn en drank. Het symboliseert de eenheid van Gods kinderen. Zij vormen het lichaam en worden gevoed en gelaafd door dezelfde spijs en drank, hetwelk is Jezus Christus. Tot zegen door één en dezelfde Geest. Die Geest houdt ook de onderlinge band in stand. Die band is onverbrekkelijk. Een band voor het leven. Een bloed- of vriendschapsband is rijk. Die kan veel betekenen en doen. Maar hij is tijdelijk. Terecht is gezegd dat aardse banden breken. De band of zelfs de banden door de Heere gelegd zijn eeuwig. Het weerzien in de hemel vindt plaats. Vandaar dat Gods kinderen elkaar nimmer voor het laatst zien. Wordt vandaag de band nog gevoeld en gekend? Ook door ambtsdragers? Er is behoefte aan geestelijk contact. Het kan zo nuttig zijn.

M.C. Tanis

Elke
ambtsdrager
die geen
vreemdeling is
van de genade
des Heeren
wordt geraakt
wanneer de
genadevolle
werking van de
Heere blijkt.

*"Als de oordelen Gods dreigen,
of aanwezig zijn, o ja, dan zegt
Farao: 'Wij zijn goddeloos, de
Heere is rechtvaardig, bidt vurig
voor mij' (Exodus 9:27); maar
toen de donder van Gods oordeel
weer wegrolde, was de boetestem-
ming van Farao weer voorbij.
En zo gaat het velen.*

G. Wisse, *De droefheid naar God.*

Schooldag

De jaarlijkse schooldag gaat verdwijnen. Een pijnlijk besluit. Zeker voor hen die aan de TUA hun werkkring hebben. Men kan de teruglopende belangstelling voelen als een gering-schatting van het vele werk dat in Apeldoorn verricht wordt. Ook ik vind het jammer dat het zo loopt.

Men zou mij echter onmiddellijk kunnen vragen waarom ik dan zelf ook gedurende vele jaren afwezig ben geweest. Ik kan niet om die vraag heen als ik mijn spijt uitspreek over het verdwijnen van deze dag.

In ieder geval is de reden niet dat ik het geheel oneens ben met de invulling van het programma. Doorgaans is deze dag niet kerkelijk eenzijdig ingevuld. In het verdere verleden is dat misschien wel eens zo geweest, maar voorzover ik mij deze bijeenkomsten van de laatste tijd herinner, waren deze afgestemd op het beginsel van onze kerken. Dus eigenlijk moet ik beginnen met een "mea culpa" uit te spreken.

Als ik zoek naar redenen waarom ik er niet was, denk ik dat het meest voorkomend excuus is: er waren meestal andere bezigheden. Zeker in die jaren waarin ik bestuurslid werd van "Bewaar het pand", betekent dit dat ik op twee andere Zaterdagdagen present wil zijn op de Panddagen. Dat zal de voor-naamste reden zijn. Maar er is ook sprake van een te gemakkelijke onttrekking en verwaarlozing. Het bericht geeft mij aanleiding tot enkele overwegingen. Weet u wat de mooiste oplossing zou zijn? Dat we van de Schooldag en de Panddagen één ontmoetingsdag zouden kunnen maken. Want dat zou inhouden dat onze kerken weer een eenheid zouden vormen. Voor ik verder hardop nadenk, moet u eerst weten dat ik deze en volgende regels absoluut schrijf op persoonlijke titel. Het zijn zo maar overwegingen die bij mij opkomen, nadat ik het bericht las. Ervan uitgaande dat de Schooldag en de Panddagen inhoudelijk ook weer niet zo heel ver van elkaar

afliggen, zou het in een tijd van verbroekeling mooi zijn als er ook weer eens iets bij elkaar zou komen.

Maar: één centraal geregelde dag, waarop de hele breedte van onze kerken vertegenwoordigd zou zijn, kan niet. Daar ben ik van overtuigd. De uiterste grenzen van onze kerken liggen te ver uit elkaar. Wie het kerkelijke leven volgt, weet dat. Als emeritus kom ik ook in gemeenten die anders gestructureerd zijn dan ik zelf, en dan voel je wel afstand. Maar ook op dit punt moet ik relativiseren. Kerkenraden zijn steeds voorkomend en tegemoetkomend, ook al worden zij geconfronteerd met een anders gerichte prediking. Men stelt zich doorgaans verdraagzaam op, maar dat neemt niet weg dat de afstand duidelijk bestaat en ook gevoeld wordt. Er is verschil tussen verdraagzaamheid en overtuiging. We kunnen over de verschillen na afloop ook meestal heel eerlijk spreken. Daarom wil ik me ook niet onttrekken aan de vraag om in zulke gemeenten te preken.

Schooldag en ontmoetingsdag hebben een andere doelstelling. Panddagen zijn ontmoetingsdagen, terwijl de Schooldag zich afspeelt rond de TUA. Ook daarom is de gedachte van een centrale bijeenkomst niet realistisch.

Er was een tijd dat de gehele kerk op de Schooldag vertegenwoordigd was. Uit Zwijndrecht, waar mijn vader toen predikant was, reed jaarlijks een bus. Het was de tijd van de toogdagen. Het leefde toen. De School bond samen en men was tegelijk een dagje uit. Sinds de komst van de auto werden we individualisten. Ieder reist

op zichzelf. Naar de Schooldag, naar de kerkdienst, naar.... de hemel? We hebben niet zoveel meer met elkaar. We hebben elkaar ook niet meer zo veel te zeggen?

De Schooldag toen was een belevenis, voor mijn ouders, ook voor ons als jongeren. Uit het hele land stroomden de touringcars binnen in Apeldoorn. Er werden contacten gelegd en onderhouden. Daar klopte het hart van de kerk. Er werd met ontzag opgezien naar mannen als Van der Schuit, van der Meiden, Wisse. Dat waren onze voortrekkers. Zij leidden de kerk. De studenten werden op zo'n dag gemonsterd, want zij vormden de nieuwe lichterij voorgangers. En ook al preekten toen niet alle dominees overal, als men elkaar sprak viel het lang niet altijd tegen. Eens werd een jubileumschooldag gehouden in vier kerken vanwege de grote toeloop. Prof. Wisse sprak er en wie kon dan nog denken dat er niets goeds meer was. Zo'n naam stond garant ergens voor.

Heeft alleen de auto dit veranderd? Nee, zeker niet. Gaandeweg werd ook wel eens een ander geluid gehoord en dat gebeurde steeds meer. Dat werd dan ook kerkbreed uitgemeten. Maar zelfs dat was het niet alleen. Hoewel het wel meedeed in de publieke opinie. Toen de dagen rond ons blad opgestart werden vanwege een zekere verontrusting was er plotseling weer de oude gloed. De grote kerk in Zwolle was niet te groot. De ruime Bethelkerk in Sliedrecht hadden we qua grootte hard nodig. Maar ook dat veranderde langzaam maar zeker. Lag dat aan de sprekers? Misschien ook wel. Niet direct wat betreft het beginsel, maar wel als het gaat over het overwicht dat de generatie van leidslieden uit die tijd had. Persoonlijkheden vervaagden door de jaren heen en met hen hun woord. De mannen broeders van weleer stierven uit.

Eens werd een jubileumschooldag gehouden in vier kerken vanwege de grote toeloop.

Natuurlijk zegt dit alles, zowel in Apeldoorn als in Urk en Werkendam ook iets over het kerkvolk. Niet zozeer de auto, maar het hart, de ziel was medebepalend. Jonge mensen lijken het niet meer zo in zich te hebben. Naar een EO-jongerendag dan? Of een familie-dag? Ik weet niet in hoeverre deze dagen de taken onder onze kerkmensen hebben overgenomen. Zowel de Schooldag als ook de Panddagen zijn anders gestructureerd; zou het daaraan liggen? We zien de aandacht voor de Panddagen in ieder geval ook afnemen, in Werkendam, in het Zuiden (!) nog meer dan in Urk. In een vorig artikel heb ik goede woorden over Urk gesproken, maar nu moet ik de vraag stellen, als ik het oog heb op de aanwezigheid van Urker inwoners tijdens deze dagen: Waar zijn de negen?

Niet alleen jongeren zijn niet meer zo massaal aanwezig, ook kerkenraadsleden en predikanten worden over de hele linie gemist. Zijn we met elkaar zo individualistisch geworden? Dat individualisme betekent natuurlijk ook dat we het allemaal zelf wat beter denken te weten dan de buurman. Wat gelooft gij dus van de gemeenschap der heiligen?

Dit alles is met een gezamenlijke touringcar niet meer op te lossen. Andere vormen of meer klantvriendelijke toenaderingen zullen dat ook niet kunnen.

We zitten allemaal met een gemeenschappelijk probleem. Dat geeft aan alle kanten zorgen. Het drukke leven verslindt onze tijd. Die bewuste dag is al ingepand voordat de Schooldag zich aandient. Onze agenda biedt geen gelegenheid meer, ons hart heeft er niet zo'n behoefte aan. Want je geestelijke leven hangt toch niet van zo'n speciale dag af? Dit soort redeneringen hebben al wat goede gebruiken helpen verdwijnen! Het hangt er zeker niet van af, het hangt ook niet van de tweede kerkdienst af. Maar alles bij elkaar dan? Geen binding aan het beginsel, geen gemeenschapszin? Onze kinderen slaan de training van de voetbalclub niet zo makkelijk over. Er ontstaat een ernstige botsing van belangen als de cate-

chisatie en de voetbal op hetzelfde tijdstip zitten. En pa is er druk mee; hij moet immers langs de lijn staan en de dominee, als hij echt indruk wil maken, doet het soms ook. En dan krijg je een heel ander gevoel als in de kerk en krijg je ook andere interesses en andere contacten. Begrijpt u dat er iets heel erg veranderd is? Kerkelijke dagen zou je kunnen schikken onder de marktdagen van het Evangelie. En wij allen hebben er aan meegedaan dat de handel terugliep.

Zou het niet goed zijn als we samen één dag zouden plannen? Zeker, maar dan een dag van veroortmoediging en wederkeer. Over onze gemeenschappelijke zonden. Het is een ernstig geestelijk probleem. We zijn elkaar kwijt en daaraan merk je dat je misschien ook het beginsel en zelfs dat je God kwijt bent. Die conclusie is niet overtrokken. Die is waar.

Bijbelstudie

JORAM-3

2 Koningen 8:20-22;

2 Kronieken 21: 8-10;16-17

De Heere zal het huis van David niet verderven. Hij blijft getrouwd aan Zijn eens gegeven Woord. Het Woord dat belooft dat David altijd iemand zal hebben die op zijn troon zal zitten. Met andere woorden: David zal altijd een lamp hebben. Het licht blijft branden en zal straks in nog veel groter luister schijnen in Hem die het Licht der wereld is.

Dit alles betekent echter niet dat Joram straffeloos kan zondigen. De Heere heeft ook gezegd van Davids nakomelingen: 'Zo zij ontheiligen wat Ik heb voorgeschreven, dan mogen zij gewis voor Mijne straffen beven'. Hoe waar dit is ondervindt Joram op allerlei manier.

Edom valt af

Is het toevallig dat in de dagen van Joram de Edomieten van Juda afvallig worden en weigeren nog langer aan Juda onderworpen te

De WK gaat het straks bewijzen. Gemeenschapszin genoeg. Maar niet in de kerk, niet rond de Avondmaalstafel.

Ik heb dit artikel geschreven uit medeleven met de TUA. Ook met het doel tegelijk eens lijnen te trekken naar onszelf toe. Ook wij krijgen in de kring van Bewaar het Pand te maken met hetzelfde verschijnsel. Eenmaal riep de profeet uit: "Blaast de bazuin te Sion, heiligt een vasten, roept een verbodsdag uit. Verzamelt het volk, heiligt de gemeente, vergadert de oudsten, verzamelt de kinderen....."

P.S. Onze stichting staat tòch vermeld in het Jaarboek: op blz. 220/221 onder de aansprekende titel "Diversen". Ik was de vorige keer dus abuis. Dank aan hen die mij hierop wezen!

P. Roos

Zowel de Schooldag als ook de Panddagen zijn anders gestructureerd; zou het daaraan liggen?

zijn? Nee, dat is niet toevallig. In de brief van Elia, waar we nog op terugkomen, kondigt de Heere Joram aan dat Hij hem plagen zal, onder andere aan zijn volk (vers 14). Welnu, dat doet Hij als Edom afvallig wordt. Daarmee is dan tegelijk gezegd dat die afval van Edom maar niet enkel een beslissing van de Edomieten is, maar dat ook daar de Heere achter zit. Hij die alle dingen bestuurt, ook in het leven der volkeren, geeft het de Edomieten in dat ze zich van Juda moeten losmaken. Zo brengt Hij straf over Juda; zo plaagt Hij Joram. Hoe was dan de verhouding tussen Juda en Edom en waarom valt Edom af? Ongeveer anderhalve eeuw is Edom aan Juda onderworpen geweest. Dat was ook nog zo tijdens de regering van Josafat. Edom had zich te voegen naar de wil van Juda. Er was geen koning daar, maar een door Juda aangestelde stadhouder en als Josafat samen met koning Joram van Israël een veldtocht onderneemt tegen Moab doen de Edomieten aan de zijde van Juda mee (2 Kon. 3).

Zij die eerst nog bondgenoten van Juda waren scharen zich dan bij de vijanden.

Als we de dingen zo lezen krijgt Joram in de afval van Libna een ernstige waarschuwing.

Kort daarop is er heel wat aan het veranderen gegaan. Tijdens de strijd die in 2 Kron. 20 beschreven wordt - een strijd op Judees grondgebied tegen de geallieerde legers van Moab en Ammon - zijn er ook uit het gebergte Seir die met de vijanden van Juda meedoen. Het gebergte Seir is het gebied waar Edom woont. Zij die eerst nog bondgenoten van Juda waren scharen zich dan bij de vijanden. Terwijl Josafat nog leeft is er dus al een verandering in de relatie tussen Edom en Juda gekomen en die verandering gaat verder na Josafats dood. Dan achten de Edomieten de tijd rijp om helemaal met Juda te breken.

Joram laat dit niet op zich zitten. Hij zal alles in het werk stellen om Edom weer te onderwerpen. Joram vraagt zich echter niet af of er misschien verband zou kunnen bestaan tussen het feit, dat hij de Heere verlaten heeft en dat uitgerekend nu Edom in opstand komt. Dat acht hij alleen maar een toevalligheid. En dus verzamelt hij zijn leger en trekt op naar Edom. Zijn plannen mislukken echter. Uit de manier waarop de slag, die geleverd wordt, door de twee bijbelschrijvers beschreven wordt krijgen we weliswaar niet een heel duidelijk beeld van wat er plaats vindt, maar duidelijk is in ieder geval dat Joram er niet in slaagt Edom weer te onderwerpen.

Hoe we de gegevens ook lezen, Jorams plannen falen. Juda is van nu af aan het gezag over Edom kwijt, met alle schade die daar natuurlijk uit voortvloeit. God is bezig de macht van Juda af te breken. En Joram heeft er geen erg in. Joram gaat daarom gewoon voort op de weg van de valse religie.

Voor de voortgang van de geschiedenis van de heilsopenbaring is die afval van Edom ook van belang. Nooit weer is de verhouding tussen Juda en Edom hersteld. Integendeel, er zijn tijden waarin Edom zich zelfs heel vijandig tegen Juda en Israël heeft opgesteld. Dat was met name zo toen Juda in ballingschap werd gevoerd. Toen hadden de Edomieten daar groot behagen in en zij hebben het de weggevoerde ballingen nog eens extra moeilijk gemaakt. Psalm

137 spreekt ervan (vs. 7). Ook bij Ezechiël lezen we ervan (25:12).

Libna valt af

Edom valt dus af. Maar het blijft niet bij Edom. In dezelfde tijd valt ook Libna af. In zekere zin is dat nog erger dan de afval van Edom. Niet dat de afval van Libna zoveel financiële of politieke schade aan Juda toebrengt. Daarvoor is Libna niet belangrijk genoeg. Maar in geestelijke zin is deze afval erg schadelijk.

Libna is een van de zogeheten Levietensteden. De stam van Levi kreeg indertijd geen stuk grond in Kanaän toegewezen. Maar wel moesten alle stammen in Israël aan de Levieten een aantal steden afstaan, waar zij dan konden wonen. Al deze dingen zijn nog door Jozua geregeld en worden beschreven in Joz. 21. Daar blijkt dat een van de steden, die de stam van Juda aan de Levieten moest afstaan, Libna was (Joz. 21:13). Nu we dit weten kunnen we onze conclusies trekken. Vooral als we ook nog op een klein zinnetje letten dat we in het slot van 2 Kron. 21:10 lezen en waarin een reden gegeven wordt voor de afval van Libna. Tevens vinden we daarin ook weer een aanwijzing dat de Heere hierachter werkzaam is. Het gaat om deze woorden: 'want hij had de Heere, de God zijner vaders, verlaten'. Omdat Joram van God afgefallen is, valt Libna van Juda af.

Als we de dingen zo lezen krijgt Joram in de afval van Libna een ernstige waarschuwing. Het is immers niet niets als een van de steden der Levieten op deze manier laat blijken, dat men het met de koning helemaal niet eens is en zich liever van Juda losmaakt dan nog langer gedwongen wil worden om mee te gaan op het pad der zonde. Maar dan betekent die afval van Libna, die plaats vindt overeenkomstig de wil des Heeren, dat de invloed ten goede in Juda nog meer afneemt. Geestelijk is die schade groter nog dan de schade door den opstand van Edom.

Nog meer schade

Er gebeurt nog meer en ook daar

heeft de Heere de hand in. 'Zo verwekte de Heere tegen Joram de geest der Filistijnen en der Arabieren, die aan de zijde der Moren zijn'. De bijbelschrijver aarzelt niet om wat hij nu gaat vertellen in directe relatie te plaatsen tot de Heere, die op de een of andere manier de gedachten en de plannen van zowel de Filistijnen als de Arabieren beïnvloedt. Hij geeft het hen in om Juda binnen te vallen en daar allerlei schade aan te brengen.

Door deze vijandelijkheden heeft Joram de handen vol en het blijkt al snel dat hij hier niet tegen opgewassen is. De kracht waarover Juda in het verleden kon beschikken is nu weg. Het land is verzwakt en de vijanden kunnen eigenlijk ongehinderd hun gang gaan. En dan volgt de ene ellende op de andere.

Ze trekken op in Juda en breken daarin. Waar breken ze in? In Jeruzalem? Breken ze aan de stadsmuur? Het meest waarschijnlijk is dat ze in het koninklijk paleis breken en dat ze vandaar buit wegvoeren. Alleen goederen uit dat paleis nemen ze mee. Maar nog meer. Ook Jorams vrouwen. En zijn kinderen. Slechts één van zijn kinderen blijft achter, de jongste. Deze wordt hier Joahaz genoemd, maar elders heet hij Ahazia. Wat ze met die vrouwen en kinderen gedaan hebben blijft onvermeld, maar het is wel opvallend, dat Joram, die indertijd al zijn broers vermoordde, nu zelf van bijna al zijn kinderen beroofd wordt. Eén van de prinsesjes ontkomt dus aan de vijandelijke inval. Hoe komt dat? Of is dat puur toeval? Nee, dit heeft niets met toeval te maken. Het heeft alles te maken met de Lamp, die zou blijven branden. Het huis van David kon en mocht niet worden uitgeroeid.

P. den Butter

Opdat zij allen één zijn (1)

Er is een vraag over de betekenis van Jezus' woorden in Johannes 17:21, als Jezus in het zogenaamde hogepriesterlijk gebed om eenheid bidt, met de bekende en ook veel aangehaalde woorden: Opdat zij allen één zijn.

Inderdaad worden deze woorden nogal eens aangehaald, en de eigenlijke vraag is of het terecht is om met een beroep op deze woorden het samengaan van een gemeente van ons kerkverband met een gemeente van bijvoorbeeld de Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt te rechtvaardigen.

Als wij eerst Johannes 17, de verzen 20 en 21, eens nader bekijken, dan zien wij dat de Heere Jezus bidt voor Zijn discipelen die met de rijke evangelieboodschap de wereld in zullen gaan. Gelijk Gij Mij gezonden hebt in de wereld, also heb Ik hen ook in de wereld gezonden, vers 18.

De Heere bidt vervolgens ook voor hen die door de prediking in Hem leren geloven. Christus neemt Zijn Kerk in Zijn voorbede op. Hij bidt niet voor de wereld, maar voor de Zijnen in de wereld. Christus is de grote Voorbidder, Die vanwege Zijn priesterschap volkomen kan zalig maken al degenen die door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te bidden, zie Hebr. 7:25.

Jezus bidt dus voor de Zijnen, de ware gelovigen. Let daarop. Hij bidt niet voor een bepaald kerkgenootschap of voor meerdere kerkgenootschappen, maar Hij bidt voor de Zijnen in die verschillende kerkgenootschappen. Voor hen die het geloof in Christus mogen kennen. Daaruit blijkt Zijn liefde en zorg voor hen. Hij is met eeuwige liefdebanden aan de Zijnen verbonden, en die liefde blijkt uit Zijn aanhoudend gebed voor hen, namelijk dat zij bewaard mogen worden in Gods Naam,

vers 11, dat zij bewaard mogen worden van de boze, vers 15, dat zij in Gods waarheid geheiligd mogen worden, en dat zij eenmaal bij Hem mogen zijn, vers 24.

Het is Christus' vurig begeren dat de Zijnen "één zijn in Ons", vers 21, en "één zijn, gelijk als Wij één zijn", vers 22. Het gaat hier niet om een door mensen gemaakte eenheid, maar om een eenheid die uit God is. De Vader en de Zoon kennen die eenheid. Christus bidt nu de Vader dat diezelfde eenheid er ook mag zijn tussen Christus' lichaam, de Kerk, en de Vader en de Zoon. Dit gebed zal, als alle gebeden van de Heere Jezus, worden verhoord en het zal straks zijn één kudde onder één Herder.

Die eenheid zal straks volkomen en volmaakt zijn. Maar principieel is die eenheid er ook nu al. Van alle ware gelovigen, in welke tijd zij ook leven en welke verschillende achtergronden zij ook mogen hebben, geldt: "Eén lichaam is het en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die daar is boven allen en door allen en in u allen", Efeze 4:4-6.

In plaats van allereerst te zeggen dat de Kerk één behoort te zijn, zeggen we liever dat de Kerk één is. Er zijn wel vele leden, zegt Paulus in 1 Korinthe 12:20, doch slechts één lichaam! Christus heeft als het ene Hoofd ook één lichaam, de Kerk. We denken aan een geestelijke eenheid, gewerkt door de Geest van Christus. En zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God, Rom. 8:14.

Dit gezegd hebbende moeten we verder ook zeggen dat de eenheid ook roeping is! Tot Gods kinderen (let er op wat ik zeg), tot Gods kinderen, die het lichaam van Christus zijn, wordt ook gezegd,

eveneens in Efeze 4: dat zij zich moeten benaastigen te enigheid des Geestes te behouden door de band des vredes, vers 3. Wie door genade tot de gemeenschap der heiligen mag behoren, moet die gemeenschap met de heiligen ook zoeken.

Het is een verdrietige zaak als en dat Gods kinderen gescheiden optrekken. Het gebeurt dat twee kinderen van God elkaar op de zondag ontmoeten en ieder hun eigen kerk opzoeken. Dat is straks over, gelukkig. Maar het moest hier tot ootmoed en schuldbesef brengen. Het is dan ook een verademing en een weldaad als men de geestelijke eenheid over kerkmuren heen ervaren mag, en die akelige kerkmuren eens een ogenblik weg mogen vallen. Dan wordt ervaren: Ik ben een vriend, ik ben een metgezel, van allen die Uw Naam ootmoedig vrezen, en leven naar Uw goddelijk bevel! Wie dat ervaren heeft, zal met de Heiland meebidden om de eenheid van Gods Kerk.

Om eenheid mogen en moeten wij vragen. De Heere Jezus bad en bidt er ook om. Laten wij dat dan ook doen. Want de ware eenheid is een werk van Gods Geest. Wij kunnen wel van alles en nog wat organiseren, maar wat niet uit God is houdt geen stand.

Is er in Gods Kerk dan geen verscheidenheid? O ja. Er zijn vaders en kinderen in Christus. Er zijn Petrusen en Johannessen. Maar toch kunnen die wel met elkaar overweg. Om van verschillende geloofsbelevingen te spreken gaat me te ver. Dat is subjectief. Ons geloof en onze geloofsbeleving moet zijn naar het onfeilbaar Woord van God. De Geest leert het niet de één zus en de ander zo. Wel komt het voor dat wat de één van voren leert, door de ander van achteren wordt geleerd.

K. Hoefnagel

*Gelijk Gij Mij
gezonden
hebt in de
wereld, also
heb Ik hen ook
in de wereld
gezonden,
vers 18.*

Johannes Beukelman

Johannes Beukelman werd 11 maart 1704 in Hoorn geboren. Hij studeerde in Utrecht en Leiden. Hij werd als predikant bevestigd te Driehuizen toen hij nog maar net 22 jaar was. Vervolgens heeft hij in Alblasserdam gestaan. In 1729 werd hij beroepen in Zierikzee. In 1737 werd hij predikant in zijn geboorteplaats Hoorn. In 1749 deed hij in Rotterdam intrede. 's Gravenhage werd zijn laatste standplaats. Hij stierf daar op 17 augustus 1757. Hij was toen nog maar 53 jaar. In de laatste ogenblikken van zijn leven hijgde zijn aan de wereld gestorven ziel met alle krachten naar het ontslag uit het aardse lichaam om in de dood het echte leven en de grootste winst te ontmoeten. Zo mocht hij de eeuwige heerlijkheid ingaan. We mogen nog heel wat preken van hem in ons bezit hebben. Kort geleden hebben we iets aangehaald uit de toepassing van een paasprek, we willen nu iets uit de toepassing aan u doorgeven uit een pinksterprek over Handelingen 2:1-4.

In de toepassing spreekt Beukelman over de *trouw* van de Heiland Jezus in het vervullen van Zijn beloften. De Zaligmaker had beloofd dat de Heilige Geest uitgestort zou worden en dat is op het gebed geschied. Dit noemt Beukelman een groot *wonderwerk* ter bevestiging van het dierbaar en eeuwig Evangelie. Hij schrijft daarover "Daar gaat hemels licht in hun hart op, er komt verstand in hun ziel en een bekwaamheid in hun tong, om met een deftigheid in allerlei talen het Evangelie te verkondigen." Vervolgens wordt onderstreept dat een rechte *dienaar* van het Evangelie *vervuld moet zijn met de Heilige Geest*. Daar dienen de hoorders om te *bidden*. Daarbij zou ik (AvH) de volgende vraag willen stellen: hoe staat het met het gebed voor Gods knechten? Wordt er veel gebeden om de verlichting door Gods Geest en de bearbeiding door Gods Geest? Is dat gebed u niet vreemd? Weet u daarvan? Ik hoorde eens zeggen: indien er onder de hoorders van het Woord van God net zoveel gebed voor de prediking zou zijn als commentaar op de verkondiging van het Woord van God, dan zou het er heel anders uitzien. Beukelman spreekt ook eerlijk over het *gebrek aan eenheid* onder de hoorders.

De hoorders worden onderscheiden aangesproken. Wat de *onbekeerden* betreft lezen we in de toepassing het volgende: "Arme mensen die dit alles missen en de Geest van God niet hebben. Wat zal ik tot u zeggen? Wie de Heilige Geest niet heeft, is nog dood in de zonden en misdaden, want de Geest alleen maakt de ziel levend. Wie de Heilige Geest niet heeft, wordt nog geregeerd door een andere boze geest. Wie de Heilige Geest niet heeft, die kan door Christus niet zalig worden, want 'die de Geest van Christus niet heeft, komt Hem, Jezus-Zelf, niet toe' Romeinen 8:9b. Rampzalige ellendigen! Indien u de Heilige Geest niet hebt, wie of wat zal u zalig maken? O arme mensen, gawe God dat dit woord van overtuiging uw harten eens mocht raken, om uzelf als zulke ellendigen te erkennen, en, terwijl u nog leeft onder bediening des Geestes, de HEERE met ernst en aanhoudendheid om Zijn Geest aan te lopen, en daartoe ook eendrachtig onder de openbare godsdienst steeds met de gelovigen te vergaderen, omdat de HEERE daar beloofd heeft Zijn Heilige Geest uit te storten."

Vervolgens gaat Beukelman de *bekommerden* aanspreken. Ken-

merken worden genoemd waaraan men kan weten of men deel heeft aan de werking van de Heilige Geest. Hij wijst daarbij duidelijk op de Heere Jezus. Hij spreekt over het kiezen van de Heere Jezus geheel en al, over het geven van het hart aan de Heere Jezus en over het nodig hebben van Hem in de strijd tegen de vijanden. Hij legt de grond niet in iets van de mens, maar in Christus alleen. We geven dit door ter overdenking en zelf-onderzoek. "Maar wat u belangt, oprechten, die nog vaak bekommerd bent, of u de Heilige Geest al in waarheid ontvangen hebt, laat ik u tot vaststelling enige kengronden voorhouden. Wie de Heilige Geest heeft, wordt ook Zijn werking in de ziel gewaar. Die is ontdekt geworden aan zichzelf. Die is overtuigd van zijn vloekwaardigheid, en daarbij ook veranderd in verstand, in oordeel, in wil en in genegenheden. Hij kiest nu de Heere Jezus geheel en al, en neemt Hem door het geloof aan: 'zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden', Joh. 1:12a. Hebt u dat ondervonden, oprechten? Ik weet, dat u dat kent. Wie de Heilige Geest heeft, gevoelt een strijd van binnen in zich tussen vlees en Geest, Gal. 5:17. Die geeft zijn hart gedurig aan de Heere Jezus en roept Hem in zijn hart in om van Hem strijden te leren en door Hem geholpen te worden. Weet u daarvan? U wel, oprechten, dat weet ik. Wie de Heilige Geest heeft, kent, oefent en betracht geestelijke werkzaamheden, als geloofsonderhandelingen tussen Jezus en zijn ziel, het jagen naar heiligmaking en wat dies meer zij. Zo deze dingen in u zijn, dan hebt u de Heilige Geest bij aanvang ook al ontvangen."

Tenslotte worden *Gods kinderen* aangesproken. Er dient onderzoek gedaan te worden naar de oorzaken van de geesteloosheid.

Indien u de Heilige Geest niet hebt, wie of wat zal u zalig maken?

Ontdekkend spreekt Beukelman erover dat de schuld wordt afgeschoven. Er is niet genoeg eendracht. Hij wekt Gods kinderen op als geestelijke mensen te leven. Ook lezen we dat Gods kinderen met vrijmoedigheid door de Heilige Geest mogen toegaan tot de troon der genade. We citeren Beukelman: "Maar moeten wij hier nu niet een geschrei aanheffen, en daarop een klacht laten volgen, over de geesteloze dagen die wij tegenwoordig beleven? Hoognodig is het dat elk van Gods volk naar de redenen vraagt. Zouden het onder andere deze ook niet zijn dat ieder de schuld van zichzelf afschuift en op deze of gene legt, waardoor elk buiten de schuld voor de Heere blijft en niet recht ootmoedig gemaakt wordt, door met zichzelf te veel op te hebben, waardoor de Heilige Geest in Zijn werk gestuit wordt, door niet genoeg eendrachtig bijeen te zijn en de openbare godsdienst de voorrang boven alles te geven of door wereldsgezindheid? O, zoekt toch deze stukken onder het oog te houden! Om u op te wekken, gelovigen, o leeft toch zoals het geestelijke mensen betaamt. Zoekt hoe langer hoe meer met de Heilige Geest vervuld te worden. Bidt met David veel om de Geest: 'Leer mij Uw welbehagen doen, want Gij zijt mijn God; uw goede Geest geleide mij in een effen land' Psalm 143:10. Bedroeft de Heilige Geest ook niet, Efeze 4:30. Gelovigen! Weet dit tot uw heil en uw troost: U mag met vrijmoedigheid door de Geest tot de troon der genade gaan. Paulus zegt tot de gelovigen: 'Want gij hebt niet ontvangen de Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen de Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: 'Abba, Vader!'" . Rom. 8:15. De Geest zal uw zwakheid te hulp komen, en in u bidden met onuitsprekelijke zuchtingen, Rom. 8:26. En eindelijk zal de Heilige Geest u, waarmee ik thans besluit, ook opvoeren in de eeuwige heerlijkheid."

A. van Heteren

Persberichten

Een conferentie op de kruispunten in je leven

Er zijn in je leven van die momenten dat je voor belangrijke keuzes komt te staan, kruispunten op je levensweg. Beslissingen die je niet van de ene op de andere dag neemt, waarover je goed na wilt denken. Samen luisteren naar de Heere, maar ook samen spreken over belangrijke keuzes: dat willen we doen op de Kruispuntconferenties van het LCJ! In juni hopen we weer twee verschillende conferenties te organiseren.

Kruispuntconferentie Huwelijk en gezinsvorming

Nadenken over allerlei belangrijke vragen die op je af komen rondom het huwelijk. Wat zegt de Bijbel over huwelijk en gezin? Samen overal over praten, hoe doe je dat? Hoe denk je over gezinsvorming? Hoe geven we het samen dienen van de Heere vorm?

Een onmisbare voorbereiding op je huwelijk! Ook als je pas getrouwd bent, van harte welkom! Deze conferentie organiseren we samen met de HHJO.

Wanneer:

Zaterdag 12 juni 2010
van 9.00 - 21.00 uur

Waar:

HHK Waarder (Esdoornstraat 35, Driebruggen)

Prijs:

€ 70,- per stel (€ 65,- als beiden studeren)

Inschrijven:

www.lcj.nl > klik op de poster voor meer info

Kruispuntconferentie Belijdenis

Denk je erover na om in het komende seizoen belijdeniscatechesis te gaan volgen? Twijfel je er nog over of het doen van belijdenis de goede stap is? Kom dan naar deze conferentie! We luisteren naar wat het Woord van de Heere hierover zegt en denken samen na over allerlei vragen en twijfels die je kunt hebben. Jongeren die deze conferentie bezochten zeggen dat het de moeite waard is om hiervoor een zaterdag vrij te maken!

Wanneer:

Zaterdag 19 juni 2010 van
9:30-18:30 uur

Waar:

CGK Meerkerk (Tolstraat 47)

Kosten:

€ 25,-

Opgave:

www.lcj.nl > klik op de poster voor meer info

Boekbespreking

Ds. A.C. Uitslag, *Geboorte, Een boekje in de serie 'Wat de Bijbel zegt over', pocket, 119 blz., Uitgeverij Den Hertog, Houten, ca. € 7,50, ISBN 978-90-331-2280-4.* Het is een mooi boekje. In kort bestek wordt heel wat geboden. We hebben het met instemming gelezen. Op een eenvoudige manier wordt in tien hoofdstukjes een verhaal verteld van een echtpaar: intens verlangen, een onvervuld

Bijbels voor de Miao

Evangelist Ming woont in een Miao bergdorp in China. De mensen vragen hem om Bijbels. Er is een groot tekort.

"De complete Bijbel in onze eigen taal. Gods Woord in de taal van ons hoofd en ons hart. Een Miao Bijbel in alle handen. Dat willen we graag."

Maakt u hun verlangen mogelijk? Een biddend hart, een gulle hand. Zo draagt u bij. Dank u wel.

Postbank 31.555.320 v.v. Miao Bijbels
Grachtweg 20, 2161 HN Lisse | www.bonisa.nl | 0252 - 41 82 69

Bonisa
ZENDING

verlangen, verlangend uitzien, een afgebroken verlangen, een zichtbaar verlangen, een naam voor het verlangen, een bestreden verlangen, een vervuld verlangen, een aangevochten verlangen en een nieuw verlangen. Terecht wordt de noodzaak van de wedergeboorte onderstreept. We lezen bijvoorbeeld op blz. 60 "Ook dit verwachte kindje loopt zijn doel mis, tenzij God het wonder van de wedergeboorte erin zal werken. Wie dat beseft, bidt niet alleen voor de lichamelijke gezondheid van moeder en kind. Bovenal is er gebed om bekering van het kind dat mag worden verwacht. Dát geeft de grootste zorg." Op blz. 72 krijgen we de indruk dat de schrijver ervoor kiest niet te vernoemen. Persoonlijk beluister ik in het vernoemen liefdevolle gehoorzaamheid aan het gebod: 'eer uw vader en uw moeder.' In het boekje wordt principieel positie gekozen tegen allerlei moderne, onbijbelse ontwikkelingen en standpunten die helaas ook in onze kringen meer dan we misschien beseffen of willen weten doordringen of al doorgedrongen zijn. We willen dit

boekje van harte aanbevelen voor met name jonggehuwden.

John Bunyan, Jacobus Fruytier, Matthew Henry, Jacobus Koelman e.a., Verwachting, Gebonden, 74 blz., € 10,90, ISBN 978-90-336-0835-3, Uitgeverij De Banier, Apeldoorn. De opvoeding stelt ouders voor veel vragen. We kunnen uit het verleden veel leren voor de opvoeding in het heden. Het inhoudsvolle boekje is samengesteld door J. Kranendonk-Gijssen. Op blz. 15 lezen we over het gebed van een zwangere moeder het volgende van Jac. Fruytier: "Het is in het bijzonder de plicht van een godvrezende zwangere moeder, om haar ongeboren kindje aan de Heere op te dragen, en ernstig te smeken of het kind dat zij zal baren, de Heere heilig zal mogen zijn. David kon in zijn latere leven pleiten met de woorden: 'Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van de buik mijner moeder aan zijt Gij mijn God.'" Van groot belang is het goede voorbeeld dat ouders hebben te geven. We lezen daarover op de blz. 56-58 waardevolle zaken van de hand van Thomas Watson. "Kinderen hebben geen achtung voor hun ouders, als hun leven in strijd is met de voorschriften die ze hun kinderen leren. Als ouders bijvoorbeeld hun kinderen gebieden nuchter te zijn terwijl ze zelf wel dronken worden, of als ouders hun kinderen voorhouden de Heere te vrezen terwijl zij zelf een los leven leiden, zal dat niet

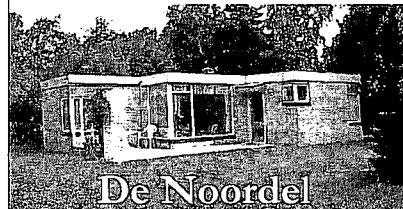
veel respect afdwingen. Wilt u dat uw kinderen u zullen eren? Geef hun dan een voorbeeld van heiligheid. Een vader is een spiegel, waar het kind dikwijls vóór staat om zichzelf te bekijken, laat die spiegel helder zijn, en niet vol vlekken." Een goed boekje voor aanstaande en jonge ouders.

Vakantie op Texel

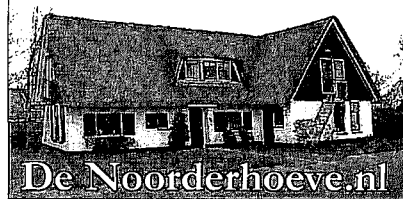
De Verrassing.nl

Veertien accommodaties, waaronder acht bungalows en vijf nieuwe chalets.

De Noordel

Park achter De Verrassing. Vijf luxe bungalows met veel privacy.

De Noorderhoeve.nl

Twee vakantiewoningen voor zorgvakanties. Ook uitermate geschikt voor minder validen.

Boeken? Bel 0222 31 89 06

Zorg dichtbij

Actief in uw regio!

Waar u ook woont, Agathos brengt zorg dichtbij:

- Huishoudelijke verzorging
- Persoonlijke verzorging
- Verpleging
- Psychosociale zorg

Bel de Zorglijn (010) 264 07 77 en u krijgt uw rayoncoördinator aan de lijn. Agathos stelt zelf indicaties voor veel zorgvragen. Kunnen we geen indicatie stellen? Dan begeleiden we u bij de CIZ-aanvraag. U ziet, ook indicatiestelling is onze zorg!

Agathos
THUISZORG

T 010 264 07 77 | www.agathos-thuiszorg.nl

Zorg met een eigen kleur

"De docenten (her)kennen me uit duizenden"

Kom eens proefstuderen!

Open avond
deeltijddopleidingen
D.V. 19 mei

Driestar hogeschool

TALENT IN ONTWIKKELING

Gouda tel. (0182) 54 03 33 www.driestar-hogeschool.nl

Stichting steun
**Messias
belijdende
Joden**

Postbus 22 3860 AA Nijkerk
www.messiasbelijdendejoden.nl

Voor informatie:
Ds. G. Bouw
Tel: 0172 - 470040
E-mail: g.bouw@solcon.nl

Steun de
evangelieverkondiging
door Messiasbelijdende
Joden in Israël

Stort uw gift
op rekening 37 78 53 496 (Rabobank)
of 833 07 97 (Postbank)

Wij verzorgen graag een lezing
of diaprojectie op uw gemeentevond
of verenigingsavond

Colofon

Dit blad is een uitgave van de stichting
Bewaar het Pand te Meerkerk.
Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van
"Bewaar het Pand" zenden naar:
Ds. A. van Heteren, Vlaak 10,
8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C,
2959 AC Streefkerk.
Telefoon: 0184-669116.
Fax: 084-2220131.
Email: pand@solcon.nl
Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting
Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 12,50 per jaar.
Abonnementsprijs voor de Verenigde
Staten en Canada 10 dollar per jaar.
Advertenties € 0,35 (ex. BTW) per mm
met een kolombreedte van 6 cm.
Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Friedensstimme

Op Zijn
Woord

"Een kinderkamp in Rusland? Niet nodig!"

Elk jaar bezoeken 15.000 kinderen in Rusland een kinderkamp.
Ze horen daar dat God hen roept om Hem te dienen. Dit jaar
wil Friedensstimme opnieuw veel kinderen op kamp laten
gaan. Omdat het nodig is dat Gods Woord ook in hun leven
werkt. U kunt daarbij helpen. Door uw gebed en gaven.
Uw bijdrage is welkom op: GIRO 41 32 334.

Postbus 15 | 2800 AA Gouda | T 0182 - 538 544 | www.friedensstimme.nl

Huisgemeenten vragen uitleg

**Voorgangers vragen
om reformatische
lectuur en toerusting.
Uw gift helpt hierbij.**

HUDSON TAYLOR
Stichting Bijbelse Hulpverlening China

3473-76. 029 t.n.v. Hudson Taylor/SBHC te Rhenen
Voor info: 06-200 13 173 of www.hudson-taylor.nl

圣经文字

Kleine kracht

'Kleine kracht'. Het is de titel van een boekje over de SGP. Ontleend aan Openbaringen: "Want gij hebt kleine kracht, en gij hebt Mijn Woord bewaard en hebt Mijn Naam niet verloochend."

Mooi gevonden.

Feit is dat de SGP probeert Gods Woord te bewaren en van Zijn Naam te getuigen.

Hoe?

Door te zeggen dat:

- er maar één levende God is;
- leven beschermd moet worden;
- prostitutie vrouwen vernedert;
- een goed gezin het halve werk is;
- de zondag eerherstel verdient;
- Israël moet worden gesteund.

Zo maar een paar punten van de SGP-inzet.

Vanuit het besef dat het aankomt op de doorwerkende kracht van het Woord!

Kleine kracht?

Daad bij het Woord

De SGP stáát ervoor!

www.sgp.nl

Staatkundig Gereformeerde Partij (SGP)
GOUDA, T 0182 - 69 69 00